

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobce: **K. M.**, zastoupeného Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Praha 4, Dědinova 2011/19, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 8. 2014, č. j. 4 A 32/2014 - 39, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 26. 8. 2014, č. j. 4 A 32/2014 - 39, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 6. 2014, č. j. CPR-4597-2/ČJ-2014-930310-V238, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 18. 2. 2014, č. j. KRPA-56963-117/ ČJ-2011-000022. Uvedeným rozhodnutím bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na jeden rok. Doba k vycestování žalobce z území České republiky byla stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Rozsudek městského soudu napadl žalobce (dále „stěžovatel“) včasnou kasační stížností, ve které současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V rámci odůvodnění této žádosti uvedl, že v důsledku správního rozhodnutí mu bude ukončen pobyt na území České republiky, a nebude mít tudíž možnost vyčkat rozhodnutí o kasační stížnosti. Nepříznivým následkem by rovněž bylo odloučení od životní družky, která je občankou České republiky.

Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

Podle § 107, soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se přitom užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek,

jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelovo nucené vycestování do země původu v průběhu řízení o kasační stížnosti by mohlo zasáhnout do jeho práva na spravedlivý proces. Z judikatury zdejšího soudu totiž vyplývá, že může být pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces nezbytné, aby stěžovatel mohl zůstat na území ČR do skončení řízení o kasační stížnosti a to i v případě, kdy je v řízení zastoupen advokátem. Nelze totiž přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (obdobně zdejší soud argumentoval např. již v usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100 in www.nssoud.cz).

Za této situace Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že okamžitý výkon rozhodnutí o správním vyhoštění by představoval pro stěžovatele reálné riziko naznačené zásadní újmy. Naproti tomu nelze z řízení před správním orgánem i soudem, jakož ani z jiných okolností, dovodit, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo být nositelem rizika vzniku jakékoli újmy třetím osobám.

Důvod pro udělení správního vyhoštění v posuzované věci (nelegální pobyt stěžovatele na území ČR) jistě nelze bagatelizovat, nicméně v posuzované věci není významnější, než úcta k právu stěžovatele na spravedlivý a řádný proces. Toto ústavně chráněné hledisko proto zásadně zpochybňuje možnost negativního vlivu přiznání odkladného účinku kasační stížnosti na veřejný zájem.

Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto meritorně. V této souvislosti lze poukázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publikováno pod č. 1072/2007 Sb. NSS, v němž zdejší soud vyložil, že „rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé“. Mimoto je třeba upozornit na § 73 odst. 5 s. ř. s., podle něhož *usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly*.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku městského soudu přiznal odkladný účinek. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. *se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí*. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tak pozastavují veškeré účinky napadeného rozsudku městského soudu. Vzhledem k tomu, že žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného má podle § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců odkladný účinek ze zákona, fakticky se tak do meritorního rozhodnutí o samotné kasační stížnosti obnovuje i odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo stěžovateli pravomocně uloženo správní vyhoštění.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. listopadu 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu